

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/398/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811219276
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3811219276.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa J. Y. G., s.r.o., so sídlom C. X, H., IČO 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36 613 843, proti odporcovi D. H., naposledy bytom G. č. XX, t.č. na neznámom mieste, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 2.075,61 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k.. 15C/92/2012 - 61 zo dňa 17. septembra 2012, takto

rozhodol:

Odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu **o d m i e t a .**

Vedľajší účastník na strane odporcu je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 57,96 Eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.987,65 Eur s úrokom z omeškania 6 % ročne zo sumy 1.432,50 Eur od 09.12.2006 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Zároveň odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania, a to za zaplatený súdny poplatok 124,50 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 236,88 Eur, k rukám zástupcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal voči odporcovi zaplatenia 2.075,61 Eur z titulu nezaplateného úveru, ktorá suma pozostáva z istiny 1.432,50 Eur, riadneho úroku 554,01 Eur, úroku z omeškania 1,14 Eur a ostatného príslušenstva a poplatkov 87,96 Eur. Zároveň uplatnil úrok z omeškania v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka vo výške 13 % ročne z istiny 1.432,50 Eur. Na základe vykonaného dokazovania súd považoval návrh navrhovateľa za dôvodný čiastočne, a preto mu vyhovel. Súd priznal navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania ku dňu omeškania podľa Občianskeho zákonníka vo výške 6% ročne. Pokiaľ navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v zmysle dojednanie vo Všeobecných obchodných podmienkach, je takéto dojednanie neplatné, pretože odporuje § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy. Predmetná zmluva je zmluvou v zmysle § 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú podporne dopadá aj úprava o spotrebiteľských zmluvách v zmysle § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka. Pokiaľ teda právny predchodca navrhovateľa a odporca dojednali úrok z omeškania odlišne od § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je takéto dojednanie pre rozpor s uvedeným ustanovením neplatné. O povinnosti odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojitosti s § 142 ods. 3 O.s.p.. Navrhovateľ bol v konaní úspešný, jeho neúspech bol v nepatrnej časti, pretože súd zamietol návrh len v časti príslušenstva - 87,96 Eur a čiastočne v rozsahu úrokov z omeškania. Navrhovateľovi vznikli trovy zaplatením súdneho poplatku 124,50 Eur a trovami právneho zastúpenia vo výške 236,80 Eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Proti tomuto rozsudku vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi istinu 1.987,65 Eur s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Poukázal na ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že nárok navrhovateľa sa stal predčasne splatným dňa 12.08.2005 a návrh podal dňa 15.11.2011. Nakoľko sa nárok navrhovateľa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe, vzniesol námietku premlčania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh v celom rozsahu zamietne a prizná mu náhradu trov konania vo výške 177,92 Eur za dva úkony právnej služby.

K podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietol. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 118,70 Eur. Mal za to, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania, nakoľko nebol účastníkom konania v čase vyhlásenia rozsudku. Dôvodil ďalej tým, že vedľajší účastník podľa § 201 O.s.p. má právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovné spôsoby vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi. Vzhľadom k tomu, že medzi odporcom a vedľajším účastníkom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi, odvolanie vedľajšieho účastníka je možné považovať ako podané neoprávnenou osobou. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Cob/17/2012, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/170/2012, 9Co/177/2012 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/288/2012. K námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom navrhovateľ uviedol, že vedľajší účastník má v konaní oprávnenia na všetky procesné úkony ako účastník, avšak koná iba sám za seba, a preto nemôže robiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s predmetom konania, lebo jeho úlohou je účastníkovi v konaní iba pomáhať. Poukázal na skutočnosť, že vedľajší účastník nemôže uznať nárok navrhovateľa, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, keďže nejde o procesný úkon, ale o úkon podľa hmotného práva s tým, že subjektom, ktorý je oprávnený uplatniť námietku premlčania, je dlžník, resp. jeho právny nástupca a prípadne aj jeho právny zástupca. Čo sa týka náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka navrhovateľ zastával názor, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva.

Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 17.10.2013 vzal navrhovateľ svoj návrh späť v celom rozsahu podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhol konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Odporcovi bolo odvolanie vedľajšieho účastníka dané na vedomie a bol vyzvaný, aby sa v stanovenej lehote vyjadril, či s odvolaním vedľajšieho účastníka proti rozsudku súhlasí. Súčasne bol vyzvaný, aby sa vyjadril k späťvzatiu návrhu navrhovateľom. Odporca na výzvu súdu nereagoval a súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka a so späťvzatím návrhu navrhovateľom nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne skôr ako pristúpil k preskúmaniu veci v dôsledku podaného odvolania zisťoval, či bolo odvolanie podané v zákonom stanovenej lehote, či bolo podané subjektom oprávneným na podanie takéhoto opravného prostriedku, a či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa.

Podľa § 201 veta prvá O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Ustanovenie § 201 veta druhá O.s.p. zdôrazňuje samostatnosť (nezávislosť na vôli a úkonoch niekoho iného) procesného oprávnenia vedľajšieho účastníka podať odvolanie v tých veciach, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. Uvedené ustanovenie v spojení s § 93 O.s.p. nemožno však v žiadnom prípade vykladať tak, že vedľajší účastník má právo podať odvolanie iba vtedy, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania jeho vzťahu s účastníkom konania. Rozhodovacia prax súdov zastáva názor, že legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka vyjadril súhlas. Ak podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník podporovaný vedľajším účastníkom. Ak sa podporovaný účastník odvolania nevzdal, je súd v prípade, že odvolanie podal len vedľajší účastník, povinný vyzvať ním podporovaného účastníka na vyjadrenie, či dáva k tomuto odvolaniu súhlas. Ak účastník odmietne takýto súhlas vedľajšiemu účastníkovi udeliť, je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, čo má za následok, že odvolací súd odmietne jeho odvolanie ako podané osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená. Totožný záver konštatuje NS SR vo svojom uznesení z 05.02.2013, sp. zn. 3 Cdo/188/2012.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Odvolací súd aj s poukazom na obsah spisu nezistil skutočnosť, že vedľajší účastník na strane odporcu by vo svojom odvolaní preukázal, že by z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom.

Nakoľko je procesné postavenie vedľajšieho účastníka v sporovom konaní významne ovplyvnené vôľou hlavného účastníka, na strane ktorého vystupuje, odvolací súd dňa 07.02.2014 vyzval odporcu, či s odvolaním vedľajšieho účastníka súhlasí. Odporca žiadnym spôsobom nereagoval, teda súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka neudelil. V dôsledku absencie súhlasu odporcu krajský súd považoval podané odvolanie vedľajšieho účastníka za neúčinné, podané neoprávnenou osobou.

V zmysle vyššie uvedeného odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietol, pričom odvolaním vedľajšieho účastníka sa po vecnej stránke nezaoberal.

Podľa § 208 O.s.p. platí, že ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 1 O.s.p. doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

Podľa § 206 ods. 1 O.s.p. ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Keďže odvolací súd odmietol odvolanie vedľajšieho účastníka ako odvolanie podané neoprávnenou osobou je späťvzatie návrhu navrhovateľom za tejto procesnej situácie neúčinné a odvolací súd sa ním nezaoberal, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa odmietnutím odvolania nadobudol späťne právoplatnosť v zmysle cit. ustanovení O.s.p..

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 57,96 Eur. Navrhovateľovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z hodnoty 1.987,65 Eur, a to za 1 úkon právnej pomoci 81,33 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 40,67 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, režijný paušál 7,63 Eur, 20% DPH 9,66 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 57,96 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.